

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

„Pełna łaski...”

Drodzy Czytelnicy!

W supermarketach rozbłysły już światełka na choinkach. Parkingi wypełniają się pomału samochodami i mnóstwem ludzi, którzy zaczynają robić świąteczne zakupy. W głośnikach słychać już kolędy. Jakby świat chciał całe

piękno i głębię Bożego Narodzenia sprowadzić jedynie do światełek, do zakupów czy do prezentów. I to w takiej otoczce świata, wkraczamy w kolejny już Adwent w naszym życiu. Adwent, czyli czas przygotowania na spotkanie z Panem. Celem Adwentu jest uporządkowanie siebie, swojego serca tak, by mógł w nim zamieszkać Bóg.

Największym nieszczęściem człowieka jest życie pozbawione Boga, Jego miłości. Każdy Adwent zatem jest tak bardzo potrzebny, byśmy na te drogi naszego życia ponownie zaprosili Chrystusa.

Ponad 1050 lat temu na polską ziemię przybył Chrystus. Kiedy pierwszy władca Polan – książę Mieszko I, po trzykroć zanurzył się w wodzie chrzcielnej i wyznał wiarę w Boga i wyrzekł się szatana, wtedy nad Polską zabłysło światło Chrystusowe. Od tej chwili wielu wspaniałych ludzi – naszych przodków – swym życiem poświadczyło, jak piękne może być życie człowieka, w którym zamieszkał Bóg. Jak wyjątkowe jest życie człowieka, którego Sternikiem jest Chrystus.

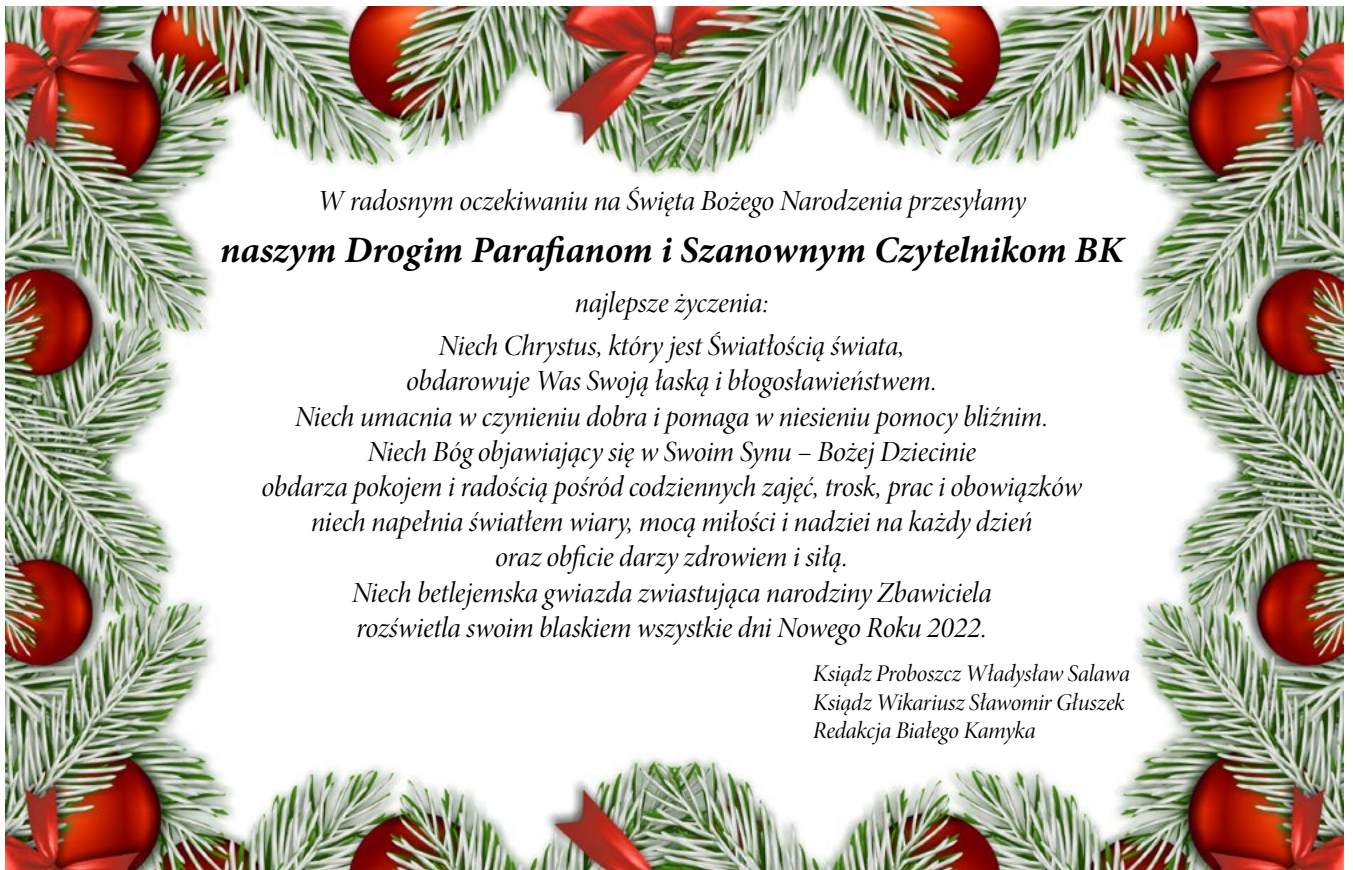
Św. Stanisław, św. Jadwiga Królowa, którzy wyżej od godności królewskiej cenili dobro poddanych, zwłaszcza tych najbiedniejszych, którym głos odbierano. Św. Maksymilian Maria Kolbe, który w piekle obozu koncentracyjnego w Auschwitz nie stracił serca i tego, co w człowieku najpiękniejsze. Św. Jan Paweł II, który zaszedł najwyżej jak tylko się dało, a mimo to przez tyle lat swoją postawą uczył nas, że człowiek nie jest wielki przez to, co posiada, lecz przez to kim jest i czym dzieli się z innymi.

I można by tak bez końca wymieniać wielkich, wspaniałych i świętych Polaków, którzy przeszli przez naszą ziemię i pozostawili na niej swój trwały ślad. Kiedy jednak szukamy źródła ich piękna, spotykamy Chrystusa, a co za Nim idzie życie wypełnione wiarą i ufnością w Boga.

Największym zatem nieszczęściem, jakie mogłoby nas spotkać, byłaby Polska, w której nie byłoby Boga, w której nie byłoby miejsca dla Boga. Polska, która odcięłaby się od swoich chrześcijańskich korzeni.

Rozpoczęliśmy kolejny Adwent w naszym życiu. Obyśmy tego czasu nie zaprzepaścili, obyśmy go nie zmarnowali. Obyśmy na nowo poczuli, jak cudowne może być życie człowieka, po którego drogach przechadza się Chrystus.

ks. Sławomir Głuszek

W radosnym oczekiwaniu na Święta Bożego Narodzenia przesyłamy
naszym Drogim Parafianom i Szanownym Czytelnikom BK

najlepsze życzenia:

*Niech Chrystus, który jest Światłością świata,
 obdarowuje Was Swoją łaską i błogosławieństwem.*

Niech umacnia w czynieniu dobra i pomaga w niesieniu pomocy bliźnim.

*Niech Bóg objawiający się w Swoim Synu – Bożej Dziecinie
 obdarza pokojem i radością pośród codziennych zajęć, trosk, prac i obowiązków
 niech napęlnia światłem wiary, mocą miłości i nadziei na każdy dzień
 oraz obficie darzy zdrowiem i siłą.*

*Niech betlejemska gwiazda zwiastująca narodziny Zbawiciela
 rozświetla swoim blaskiem wszystkie dni Nowego Roku 2022.*

*Ksiądz Proboszcz Władysław Salawa
 Ksiądz Wikariusz Sławomir Głuszek
 Redakcja Białego Kamyka*

Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny

Dawid Grzeszkowicz

8 grudnia, w okresie adwentowym, wspólnota Kościoła katolickiego przeżywa uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Dogmat o Niepokalanym Poczęciu został ogłoszony przez papieża Piusa IX w 1854r. Brzmi on: „(...) ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmogącego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana jako nietknięta od wszelkiej zmyły grzechu pierworodnego, jest prawdą przez Boga objawioną, i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć”.

Dogmat (jest to obiektywna prawda wiary zawarta w objawieniu Bożym, którą nauczycielski urząd Kościoła (papież lub sobór) przekazuje w powszechnym nauczaniu zwyczajnym lub uroczystym) ogłasza, że Maryja, jako przyszła matka Zbawiciela, została poczęta bez grzechu pierworodnego. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na różnice w poczęciu Maryi, a poczęciem Jezusa. Otóż Niepokalane poczęcie jest czymś innym od dziewiczego poczęcia Jezusa Chrystusa przez Maryję z Ducha Św. Boża interwencja w wypadku początku życia Maryi nie polegała na zastąpieniu działania rodziców, ale na ochronie Jej duszy przed skutkami grzechu pierworodnego.

Według wiary katolickiej każdy człowiek rodzi się z grzechem pierworodnym, który jest skutkiem nieposłuszeństwa Adama i Ewy w raju. Grzech pierworodny – jak wyjaśnia Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 404) – nie jest popełniany lecz zaciągany, nie jest aktem ale stanem, w jakim poczyną się człowiek. Z grzechu pierworodnego uwalnia człowieka dopiero chrzest święty.

Maryja natomiast od tego dziedzictwa grzechu została zachowana, dlatego też Pismo św. nazywa Ją „Pełna łaski” (Łk 1, 28). Kościół naucza, że wypadało aby Ta, która miała stać się „Matką swojego Stworzyciela” i Zbawiciela świata była w sposób szczególny przygotowana przez Boga. „Niepokalanie poczęta” oznacza nie tylko, że Maryja była wolna od grzechu pierworodnego, ale też wyraża Jej szczególną bliskość z Bogiem, całkowite zawierzenie Bogu, wewnętrzna harmonię i pełnię człowieczeństwa.

Zanim dogmat o Niepokalanym Poczęciu został ogłoszony, Maryja sama ogłosiła nam tę prawdę w objawieniach, jakich dokonywała zwykłym ludziom. I tak w 1830 roku Maryja ukazuje się św Katarzynie Labouré. Matka Zbawiciela nakazuje jej wybicie medalika z napisem: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy” czym oznajmia, że została niepokalanie poczęta. Cztery lata po ogłoszeniu ww. dogmatu przypomni to jeszcze raz we francuskim Lourdes pasterce Bernadecce Soubirous. Na jednym ze spotkań nad rzeką Gav powie do pasterki wprost: „Jestem Niepokalanym Poczęciem”. Matka Boska przekazała tą prawdę również na ziemiach polskich (gdyż nie było wtedy państwa polskiego), dokładnie w Gietrzwałdzie. 1 lipca 1877 r. jedna z widzących, Justyna Szafryńska zapytała: „Kto Ty jesteś?” i usłyszała w języku polskim odpowiedź: „Jestem Najświętsza Panna Maryja Niepokalanie Poczęta”. Dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny obowiązuje w kościele rzymskokatolickim. Nie uznają go kościoły prawosławne, protestanckie oraz Świadkowie Jehowy.

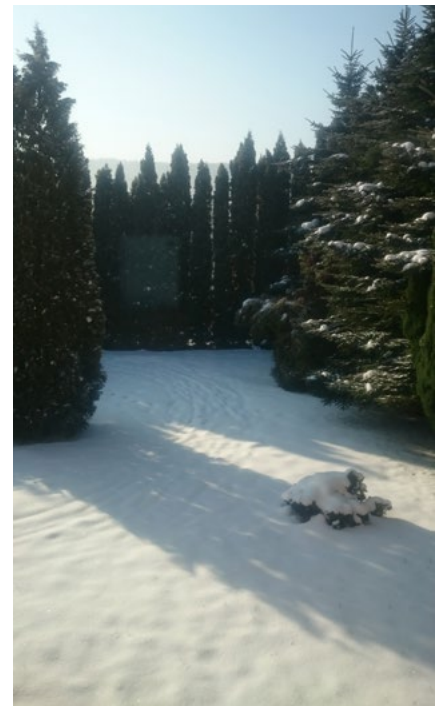
Zgodnie z prawem kanonicznym katolicy mają obowiązek tego dnia uczestniczyć w Eucharystii. Jednak na mocy dekretu Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z 4 marca 2003 r. na terenie Polski zniesiony został obowiązek uczestniczenia 8 grudnia we Mszy świętej, ponieważ nie jest to dzień ustawowo wolny od pracy. Nie ma więc obowiązku, jeśli jednak jest taka możliwość – powinniśmy wziąć udział w Eucharystii. ■

Przygotujmy drogę Panu...

Wacław Szczotkowski

Lubię grudzień. Ale bynajmniej nie dlatego, że potrafi być zimny. Zaryzykuję także tezę, że zdecydowana większość lubi grudzień. Pewnie dlatego, że nastój grudnia jest odmienny od nastroju listopada. Wyjątkowa odświętność i radosne oczekiwanie, cechuje ostatni miesiąc roku. Melancholia, zaduma i przygnębienie listopadowe ustępują miejsca podniosłości, rozradowaniu, błogości i ukontentowaniu Godami nowego miesiąca. Nadzieja, oczekiwanie i tęsknota za spotkaniem z Bogiem stanowią sedno grudnia.

Dodatkowo, jednym z uroczych i charakterystycznych symboli grudnia, jest pierwszy spadający biały śnieg. Biel natomiast oznacza czystość i niewinność. Po grzechu pierwszych rodziców ludzie utracili nieskazitelność, jednakże nadal tęsknią za czystością duszy. Pewnie dlatego z radością reagują, gdy pojawiają się pierwsze śnieżno-białe płatki.

Najwidoczniej, podobnie jak matka przygotowuje pokój dla przyszłego noworodka, tak świat odziewa się w biel, aby godnie przyjąć Zbawiciela. Niewykluczone, że z powodu braku białego puchu niejednokrotnie się słyszy – „Dziwne te święta bez śniegu”.

Chrześcijanie w Adwencie pragną odzyskać czystą śnieżną duszę. Dlatego bardzo żywo reagują na koronne adwentowe słowa: czuwanie, przygotowanie, nawrócenie. Starają się przez udział we Mszy świętej roratnej, z powodu gorliwej modlitwy, za przyczyną uczynków miłości i wskutek przystępowania do świętych sakramentów przyszykować do spotkania z Nowonarodzonym Zbawicielem. Starają się zachować w pamięci prawdę, którą głosi Kościół, że to co Adam i Ewa utracili przez grzech, Bóg cudownie naprawił posyłając swojego Syna Jezusa Chrystusa.

Spodziewa się Go świat. Wypatruje wszelkie stworzenie. *Adventus. On przyjdzie. Rorate coeli, desuper, et nubes pluant Justum...* Niech otworzy się ziemia i zrodzi Zbawiciela. Niech spłynie zwieńczona gwiazdami Niewiasta, która odkupi błąd Ewy. Tamta była pychą, Ta będzie pokorą. Tamtą przeklinają pokolenia, Tę – błogosławioną zwać będą wszystkie narody. Niech zejdzie, cicha i biała jak śnieg... A Słowo stanie się Ciałem...” – tak pisała w książce *Rok Polski* Zofia Kossak.

Na początku Adwentu usłyszeliśmy od Pana Jezusa zachętę: „Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie” (Łk 21, 36) i zawołanie Psalmisty: „Daj mi poznać

drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek! Prowadź mnie według Twej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję” (Ps 25, 4–5).

W I niedzielę Adwentu Pan Jezus przepowiada, że w dniu w którym przyjdzie Syn Człowieczy, aby osądzić ziemię mają działać się znaki na niebie i ziemi. Wielu ludzi ogarnie trwoga i będą mdleli ze strachu. Wyjątkiem mają być chrześcijanie, którzy wyprostują się i podniosą głowy, aby przywitać Króla i Sędziego. Pan Jezus przybędzie w tym dniu z wielką mocą, w chwale i majestacie. Uczeń Chrystusa nie musi się obawiać przyjścia swojego Mistrza i Zbawiciela, jeśli w swoim życiu starał się postępować według zasad Ewangelii. Bo skoro nie oszczędziliśmy wysiłków, aby naśladować w życiu swojego Mistrza, to nie powinniśmy się obawiać sądu. Ale na okoliczność tego spotkania ze Zbawicielem w dniu ostatecznym, teraz powinniśmy czuwać i odpowiednio się „ubezpieczyć” czyli roztropnie i dalekowzrocznie przygotować. To zadanie można już zacząć realizować przez 27 dni Adwentu.

A wtedy, w ostatni dzień tego błogosławionego czasu, czyli w ten jedyny i szczególny dzień w ciągu całego roku, w Wigilię nie staniemy z pustymi rękami czekając na przyjście Nowonarodzonego.

Z różnym nastawieniem będą siadać ludzie do wigilijnego stołu. Dzieci dla przykładu będą jak najszybciej

siadać do stołu z najbliższymi, pamiętając o tym, że czeka ich wkrótce rozpakowywanie prezentów, śpiewanie kolęd i rodzinne świętowanie przy choince. Będą i tacy, którzy niechętnie będą myśleć o wspólnym składaniu sobie życzeń i łamaniu opłatkiem, ponieważ mają zadrę w sercu i boją się spojrzeć innym w oczy, nie stać ich na gest przebaczenia. Jeszcze inni będą się obawiać tego wieczoru, bo lękają się spojrzeć na puste miejsce przy stole, które będzie przypominało, że odszedł ktoś bliski. Jakkolwiek przyjdzie nam przeżywać ten wyjątkowy dzień to nie zapominajmy, że zawsze mamy możliwość przyłączyć się do Zachariasza, który napełniony Duchem Świętym śpiewa pieśń *Benedictus*: „Niech będzie uwielbiony Pan, Bóg

Izraela, że nawiedził lud swój i wyzwolił go, i moc zbawczą nam wzbudził w domu sługi swego, Dawida: jak zapowiedział to z dawien dawna przez usta swych świętych proroków, że nas wybawi od nieprzyjaciół i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą” (Łk 1, 68–71).

Słowa tego hymnu rozbrzmiewają w naszych sercach, jako echo Ewangelii, którą słyszymy podczas ostatnich Rorat. Oby tak było, aby modlitwa Zachariasza stała się moją modlitwą. On na początku niedowiarek, przy narodzinach swojego syna staje się człowiekiem mocnej wiary.

Spraw Panie, abym tak przeżył Adwent, bym mógł wraz z Zachariaszem dziękować Bogu i wielbić Go, mojego Dobroczyńcę, że Jego dzieło dokonało się w moim życiu. ■

Nowy polski męczennik bł. ks. Jan Macha

Andrzej Pawłowski

Beatyfikacja Sługi Bożego ks. Jana Machy, śląskiego kapłana i męczennika zgilotynowanego w 1942 r., odbyła się w sobotę 20 listopada w katedrze Chrystusa Króla w Katowicach. Mszy św. beatyfikacyjnej przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych – kard. Marcello Semeraro. Wspominamy go w Kościele w dniu 2 grudnia.

Jan Franciszek Macha urodził się 18 stycznia 1914 r. w Chorzowie Starym, w tradycyjnej śląskiej rodzinie Pawła Machy i Anny z domu Cofalka, ściśle związanej z Kościołem Katolickim. Ojciec był ślusarzem. Miał dwie siostry i brata. W rodzinie nazywano go zdrobniale Hanikiem.

Po ukończeniu szkoły ludowej w 1925 roku został przyjęty do Państwowego Gimnazjum Klasycznego im. Odrowążów w Królewskiej Hucie (dzisiaj Chorzów). Zangażował się w pracy Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w swojej parafii, udzielał się w harcerstwie i sporcie. Świetnie grał w piłkę ręczną tak, że dwa razy zdobył ze swą drużyną Azoty Chorzów medale na mistrzostwach Polski – srebrny i brązowy. Zresztą spektrum zainteresowań Hanika było wręcz imponujące – gra na skrzypcach i fortepianie, koło historyczne, literackie i nawet teatr amatorski, gdzie często występował. Trudno się więc dziwić, że w tej masie zajęć czasami brakowało czasu na... naukę. Oceny miał więc raczej mierne, a zdarzyło mu się nawet powtórzyć klasę. Zupełnie inaczej było, gdy kilka lat później kończył seminarium duchowne i bronił pracę magisterską na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego – wtedy przeważały już bardzo dobre i dobre.

Koledzy zapamiętali go jako wesołego, wiecznie gdzieś pędzącego chłopaka, który zawsze jednak zauważył potrzebujących. Często zapraszał kolegów, zwłaszcza biedniejszych, do swego domu, gdzie Mama zawsze coś znalazła by nakarmić głodomorów.

W 1925 roku Jan Franciszek otrzymał sakrament bierzmowania – przyjął imię Stanisław, zapewne na cześć św. Stanisława Kostki, patrona młodzieży.

Po maturze w roku 1933 roku postanowił wstąpić do seminarium duchownego. Niestety ze względu na brak miejsc nie został przyjęty. W tej sytuacji przez rok studiował na Wydziale Prawa i Administracji UJ. Powołanie było jednak silniejsze od przeciwności, więc 1934 r. został wreszcie alumnem Śląskiego Seminarium, które mieściło się wtedy w Krakowie.

A czasie studiów dalej rozwija swoje młodzieńcze pasje – angażuje się w Akcji Katolickiej i Pomocy Bratniej.

25 czerwca 1939 r. w kościele pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Stanisława Adamskiego.

We wrześniu przy wtórze bomb wybuchającej wojny trafił jako wikary do swojej pierwszej parafii św. Józefa w Rudzie Śląskiej.

Województwo katowickie zostało włączone do Rzeszy. Wszyscy Ślązacy, mimo że katolicy i niemówiący w domu po niemiecku byli uznawani za Niemców i przymuszani do podpisania Volksliste. Większość Powstańców Śląskich i działaczy polskich zostało aresztowanych – bardzo wielu stracono, a reszta trafiła do obozów koncentracyjnych. Mnóstwo polskich rodzin pozbawiono dobytku i wysiedlono do Generalnej Guberni. Zamknięto polskie szkoły, teatry i biblioteki, zakazano używania języka polskiego w urzędach, a nawet kościołach, także przy spowiedzi.

Bardzo wielu Ślązaków zostało wcielonych do Wehrmachtu.

Podczas swej pierwszej wizyty kolędowej ks. Macha osobiście dotknął tragedii i bezmiaru biedy jaka dotknęła osierocone polskie rodziny.

Ks. Jan organizuje pomoc dla tych najbardziej potrzebujących. Szybko do tej inicjatywy przyłączają się ludzie dobrej woli, w tym wielu młodych ze Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej, studenci czy harcerze. Nieformalna akcja rozwija się i obejmuje coraz to nowe środowiska i parafie.

Trudno się dziwić, że nie może zostać niezauważona. Wzbudza zainteresowanie Polskiego Państwa Podziemnego ale i Gestapo.

Zostaje zorganizowana jako placówka konspiracyjna pod kryptonimem „Konwalia” kierowana przez ks. Machę i podporządkowana śląskiej komendzie Służby Zwycięstwa Polski. Jednak „Konwalia” mimo, że podziemna z walką zbrojną z okupantem niewiele miała wspólnego – ona niosła pomoc materialną i duchową wszystkim potrzebującym ofiarom terroru, i to nie tylko Polakom, często też Niemcom. Według szacunków historyków mogło to być nawet kilka tysięcy osób.

Wiosną 1941 roku ksiądz Macha był dwa razy wzywany przez gestapo, ale skończyło się tylko na przesłuchaniach. Aresztowanie nastąpiło 5 września 1941 roku na dworcu w Katowicach. Gestapo znalazło przy nim listę osób, którym pomagali, oraz inne dokumenty wskazujące, że zbierali pieniądze i przekazywali je potrzebującym. Lista ta była jednym z głównych dowodów w późniejszym procesie.

Ks. Jan został osadzony w więzieniu w Mysłowicach, gdzie przez wiele miesięcy był poddawany brutalnemu śledztwu.

W lipcu 1942 r. został skazany przez sąd w Katowicach na karę śmierci za... zdradę stanu.

I właśnie ta „zdrada stanu” czyli chrześcijańska miłość, która popychała go do organizowania pomocy, dla rodzin tych wyklętych przez niemieckie władze i męczeńska śmierć, która go za to spotkała, stała się podstawą do podjęcia po latach procesu beatyfikacyjnego.

Kolejne miesiące spędził ks. Jan w celi śmierci, gdzie służył pomocą duchową oraz spowiedzią innym skazanym, też czekającym na egzekucję.

Rodzina i władze kościelne, nawet nuncjusz papieski w Berlinie bezskutecznie starali się o ułaskawienie.

Jednak ta „zbrodnia” nie zasługiwała na łaskę. Nawet ściśle przestrzegający prawa niemieccy urzędnicy tym razem złamali przepis, że karę śmierci musi się wykonać do 100 dni od wyroku, aby go pozbawić życia.

Także rodzaj egzekucji wybrano specjalnie – kapłani ginęli w obozach i więzieniach, ale nigdy na gilotynie.

Ksiądz Macha wykorzystał ostatnie chwile na to, aby poprosić kapelana o przekazanie pożegnania wszystkim, którzy się o niego troszczyli. Osobne słowa podziękowania skierował pod adresem rodziców. W liście pisany na kilka godzin przed egzekucją ksiądz Macha prosił rodzinę, aby urządziła mu na cmentarzu cichy zakątek. „(...) żeby od czasu do czasu ktoś o mnie wspomniał i zmówił za mnie »Ojcze nasz«”. I faktycznie w październiku 1951 roku na starym cmentarzu parafii pw. św. Marii Magdaleny w Chorzowie Starym powstał symboliczny grób księdza Jana.

Później poprosił o spowiedź. Władze udostępniły kapelanowi więziennemu księdzu Beslerowi pustą celę, gdzie wszystkich wyspowiadał.

Księdza Jana Franciszka Machę stracono jako ostatniego z tej grupy, piętnaście minut po północy 3 grudnia 1942 roku.

...wchodząc do celi kaźni podniósł po raz ostatni oczy ku niebu gwiazdzystemu i zniknął w drzwiach... ■

Boże Narodzenie

*Narodził się Jezus jako dziecię małe,
Przyszedł na świat ludzki, głosić Bożą Chwałę.
Przez grzech pierworodny Ewy i Adama,
Straciliśmy wstęp do nieba i przychyłność Pana.
Lecz Bóg miłosierny, tak to kocha ludzi,
Że nie wahał się Syna Swego na świat trudzić.
Od Adama i Ewy, Ojciec Bóg tak myślał,
Jak tu zbawić tę ludzkość, Jezusa nam przysłał.
Przyszedł nie jak władca, bez świty i wojska,
Tylko jako dziecko, Syn jedyny Ojca.
Dla człowieka przyszedł w ofierze się złożyć,
Abyś ty na nowo Dzieckiem Bożym mógł być.
Pan Bóg nie chciał siłą, ni rozkazem ludzi
Na swe drogi prawe z powrotem zawrócić.
Dlatego jak dziecię z Dziewicy Maryi,
Przyszedł na świat pokornie brat nasz, Jezus Miły.
Patrz się duszo ludzka w to niebo gwiazdziste,
Czymże ty tu jesteś, na tej ziemi niskiej.
Bóg i Stwórca Wszechświata, w Tobie zatroskany,
Złożmy pokłon Mu w szopie, to nasz Pan Kochany.*

Marcin

Św. Jan Diego

opracowanie: Elżbieta Łabędzka

Św. Jan Diego Cuauhtlatoatzin (ok. 1474–1548). Pierwszy w historii Kościoła indiański święty.

Brak dowodów na to, że Juan Diego naprawdę istniał. Pierwsze informacje na jego temat pojawiają się dopiero w 1640 r. Można by go uznać za przedstawiciela wszystkich tubylców, którzy po zdobyciu państwa Azteków przez Hiszpanów w latach 1519–1521 przyjęli chrzest i przenieśli kult bogini matki Tonatzin Cihuoacoatl na chrześcijańską Matkę Bożą. Jak wynika z owych informacji, Juan Diego, który przed chrztem nazywał się Cuauhtlatoatzin („Mówiący Orzeł”), urodził się ok. 1474 r. Był prawdopodobnie członkiem plemienia Tlaxcaletchi. W grudniu 1531 r. Matka Boża

miała zażądać od niego, by zaniósł biskupowi Juanowi de Zumárradze kwiaty w swojej pelerynie, poprosił go, by wybudował kościół na wzgórzu Tepeyac, na którym dotychczas czczono boginię Tonatzin. Gdy Juan Diego wykładał kwiaty przed biskupem, na pelerynie pojawił się obraz Matki Bożej. Biskup polecił wybudować kościół, na miejscu którego wzniesiono później dzisiejszą bazylikę Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe. Jest to największe meksykańskie sanktuarium maryjne, będące celem licznych pielgrzymek. W sanktuarium wierni oddają cześć „Naszej Pani z Guadalupe”. Po 1531 r. Juan Diego doświadczył jeszcze wielu objawień maryjnych. Zmarł 31 maja 1548 r.

Juan Diego na obrazie Miguela Cabrera

jako zakrystian bazyliki Matki Bożej z Guadalupe.

Jan Paweł II beatyfikował go 6 maja 1990 r., a kanonizował 18 maja 2003 r. Wspomnienie: 9 grudnia.

Opracowanie na podstawie „Leksykon Świętych” Erhard Gorys

Wiadomości z Archidiecezji

- ▶ 4 listopada odbył się dzień skupienia dla zakrystianek i zakrystianów Archidiecezji Krakowskiej.
- ▶ 6 listopada w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie poświęcono pomnik kardynała Józsefa Mindszentygo, niezłomnego Prymasa Węgier.
- ▶ W Orawie 300 zawodników upamiętniło zmarłego animatora grup apostolskich, biorąc udział w memoriale Grzegorza Wesołowskiego. Rozgrywkom w piłce siatkowej towarzyszyła akcja oddawania krwi.
- ▶ Od 12 do 14 listopada w Archidiecezji Krakowskiej obchodzony był 5. Światowy Dzień Ubogich, pod hasłem „Ubogich zawsze macie u siebie”. Ich celem była pomoc osobom biednym i w kryzysie bezdomności.
- ▶ 15 grudnia w Wadowicach odbędą się eliminacje regionalne do Międzynarodowego Festiwalu Kolęd i Pastoralek, który odbędzie się 13-16 stycznia 2022 r. w Będzinie.
- ▶ 200 tagiewnickich rogali marcińskich zakupił Kościół Rektoralny Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w restauracji AGAPE. Zostały zawiezione do Dzieła Pomocy Ojca Pio.
- ▶ Ruch Światło-Życie i Grupy Apostolskie zapraszają młodych do wspólnego spędzenia ferii z Bogiem. Szczegóły i zapisy są dostępne na stronach internetowych wspólnot.
- ▶ W dniach 18 i 19 listopada 2021 r., pod przewodnictwem abp. Stanisława Gądeckiego, odbyło się na Jasnej Górze 390. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski.
- ▶ 20 listopada W katedrze Chrystusa Króla w Katowicach celebrowana była Msza św. beatyfikacyjna ks. Jana

Franciszka Machy, kaptana – męczennika, zamordowanego w czasie II Wojny światowej. Liturgii przewodniczył kard. Marcello Semeraro, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

- ▶ Województwo Małopolskie wraz z Instytutem Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie organizuje II edycję Małopolskiego Carolusa – tytułu przyznawanego uczniom ze szkół podstawowych i ponadpodstawowych z terenu Małopolski, którzy wzorując się na osobie św. Jana Pawła II rozwijają swoje zainteresowania, talenty i pasje.
- ▶ 19-21 listopada odbyły się diecezjalne obchody Świątowego Dnia Młodości, które są znane jako Forum Młodych.
- ▶ Ojciec Adrian Marek Mróz został wybrany nowym opatem cystersów w Mogile.
- ▶ Archidiecezja Krakowska zaprasza na rekolekcje adwentowe „Wrzuć na luz!”. Rozważania prowadzi ks. Jacek Bernacki oraz ks. Michał Kania. Poszczególne odcinki są dostępne na kanale YouTube i platformie Spotify Archidiecezji Krakowskiej.
- ▶ Muzeum Dom Rodzinny Jana Pawła II na swojej stronie www.domjp2.pl/adwent prezentuje szczególny, multimedialny kalendarz adwentowy, dzięki któremu wraz z dziećmi codziennie można odkrywać znaczenie tradycji i symboli związanych z Adwentem oraz ciekawostki z życia św. Jana Pawła II.

JT

ODKRYWAMY NASZE CHRZEŚCIJAŃSKIE KORZENIE...

Wędrówki bliższe i dalsze po naszej „Małej Ojczyźnie”

ks. Sławomir Głuszek, Wacław Szczotkowski

Drodzy Czytelnicy Białego Kamyka! Pragniemy poinformować, że będziemy cyklicznie w kolejnych numerach BK prezentować prace uczniów klas VII i VIII dotyczące jawornickich Krzyży przydrożnych i kapliczek. Będziecie mieli Państwo okazję zapoznać się z historią powstania, stawiania i tworzenia tych małych, uroczych obiektów o charakterze sakralnym oraz ich chlubną przeszłością i kolejami losu. Te piękne małe kultowe budowle, które są przejawem pobożności oraz wiary byłych i obecnych pokoleń Jaworniczaków znajdują się na terenie Jawornika i są jego nieocenionym bogactwem kulturowym i religijnym. Zadanie uczniów polegało na wybraniu kapliczki, poznaniu jej historii, a następnie opisanie i przedstawieniu w formie krótkiej publikacji.

To działanie jest efektem realizacji innowacji pedagogicznej: „Odkrywamy nasze chrześcijańskie korzenie

– wędrówki bliższe i dalsze po naszej „Małej Ojczyźnie”. Ma ona zachęcać i motywować uczniów do poznawania historii miejsc świętych związanych z naszymi chrześcijańskimi korzeniami na terenie ich miejsca zamieszkania i w pobliskich miejscowościach oraz kształtować poczucie tożsamości narodowej i ugruntowywać miłość do „małej” i „wielkiej” Ojczyzny.

Mysłą przewodnią, która nas zainspirowała do realizacji tej innowacji są słowa św. Jana Pawła II, które wypowiedział w Wadowicach podczas pielgrzymki do Polski w dniu 5 czerwca 1999 roku. Stały się one mottem naszego projektu: **„Z wielkim wzruszeniem patrzę na to miasto lat dziecięcych, które było świadkiem mych pierwszych kroków, pierwszych słów i tych – jak mówi Norwid – pierwszych ukłonów, co są jak odwieczne Chrystusa wyznanie „Bądź pochwalony!”. Mia-**

sto mojego dzieciństwa, dom rodzinny, kościół parafialny mojego chrztu świętego. Pragnę wejść w te gościnne progi i wypowiedzieć te słowa, którymi wita się domowników po powrocie z dalekiej drogi „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Ta innowacja jest odpowiedzią na słabe zainteresowanie uczniów naszej szkoły „Małą Ojczyzną” oraz historią i tradycjami chrześcijańskimi. Wpisuje się także w realizację wymagań zawartych w aktualnej podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego.

Głównym powodem opracowania i wdrożenia innowacji pedagogicznej jest potrzeba zaspokojenia ciekawości i dociekliwości uczniów dotyczącej przeszłości i teraźniejszości „Małej Ojczyzny”, w której żyją przy jednoczesnym uczeniu się otaczającego ich świata.

Uczniowie uczestnicząc w zajęciach objętych innowacją będą mieli okazję zaznajomić się z pięknem Jawornika i okolic, z historią, kulturą i sztuką chrześcijańską oraz tradycjami pielęgnowanymi przez pokolenia w miejscu gdzie przyszło nam żyć i mieszkać.

W pierwszej kolejności zaprezentowana zostanie kapliczka św. Stanisława. Jej historię przedstawiają uczniowie klasy VII a: Jessica Susuł, Sebastian Grząślewicz, Oliwier Morlak, Franciszek Wilkołek. ■

Kapliczka św. Stanisława biskupa w Jaworniku

Przygotowali: Jessica Susuł, Sebastian Grząślewicz, Oliwier Morlak, Franciszek Wilkołek

Przed wejściem na cmentarz w Jaworniku wznosi się kapliczka przydrożna typu filarowego z piękną rzeźbą św. Stanisława, usadowiona na cokole wybudowanym w 1907 roku.

W 1731 r. właściciel Jawornika Jan Dąbski założył niewielki cmentarz, ufundował on również drewnianą kaplicę św. Stanisława, by upamiętnić swojego ojca Stanisława. Kaplica spłonęła

jednak w 1904r., a na jej miejscu zachowano jedynie obrys fundamentów kaplicy. W 1907 r. rzeźbę św. Stanisława Biskupa i Męczennika, przeniesiono z nieistniejącego już kościoła usytuowanego na pobliskich groblach, w miejsce rozebranego, drewnianego kościoła.

W części centralnej filara, w prostokątnej ramie umieszczono napis: „Na miejscu starożytnego kościółka św. Stanisława spalonego w dniu 2/6 1904. Postawiono tę figurę ze składek od parafian tutejszych. Jawornik 8 maja 1907 r.”

Górną część filara ozdobił szereg trzema płaskorzeźbionymi rozetkami. Figurę św. Stanisława przykrywa półkolista wygięty daszek wykonany z blachy, ozdobiony na brzegach wycinanymi ząbkami, umocowany na prętach zakotwiczonych w zwieńczeniu cokołu.

Postać św. Stanisława ukazana jest z głową pochyloną w prawo. Głowę biskupa zdobi infuła (wysokie liturgiczne nakrycie głowy). Prawa dłoń jest uniesiona w górę w geście błogosławieństwa, w lewej zaś trzyma insygnium władzy biskupiej – pastorał (długa, zdobiona laska o ślimakowato zwiniętym zakończeniu). U jego stóp pośród kamieni z grobu wyłania się postać okryta całunem (zasłona, okrywa z tkaniny). Unosi do góry głowę i wyciąga ręce do św. Stanisława.

Jest to prawdopodobnie rycerz Piotr Strzemieńczyk (czasem nazywany też Piotrawinem), który według legendy, czy też opowieści kronikarza bł. Wincentego Kadłubka miał sprzedać Kościołowi wieś Piotrawin. Jednak po jego śmierci spadkobiercy zakwestionowali

akt sprzedaży. Król stanął po ich stronie, pozostając głuchym na argumenty biskupa. Nie widząc wyjścia z tej sytuacji Stanisław... wskrzesił rycerza, który wyszedł z grobu i przed przerażonym królem zaświadczył, że wieś sprzedał. ■

Narodowe Święto Niepodległości

Narodowe Święto Niepodległości to najważniejsze święto państwowe w roku, a 11 listopada jest symboliczną datą odzyskania przez Polskę niepodległości. Dzień ten ustanowiono świętem narodowym ustawą z kwietnia 1937 roku. Do czasu wybuchu II wojny światowej, święto obchodzono tylko dwa razy w 1937 i 1938 roku. Po wojnie, dopiero w 1989 roku Narodowe Święto Niepodległości wróciło do kalendarza oficjalnych świąt państwowych.

Społeczność Szkoły Podstawowej w Jaworniku tradycyjnie włączyła się w obchody tego patriotycznego święta i w dniu 9 listopada 2021 roku uczciliśmy odzyskanie przez Polskę niepodległości okolicznościową akademią dla uczniów klas 0–IV oraz V–VIII. Zgodnie z przyjętym ceremoniałem, w obecności Poczty Sztandarowego odśpiewano Hymn Państwowy oraz Pieśń Szkoły. Uroczystości rozpoczął Przewod-

niczący Samorządu Uczniowskiego Jakub Silezin, który przypomniał jak ważne dla każdego Polaka jest to święto. Podkreślił, iż musimy pamiętać o tym wydarzeniu, jako wielkim polskim zwycięstwie nad zaborcami oraz o tych którzy nie dali się zniewolić i którzy walczyli do końca. Inscenizację słowno-muzyczną o drodze Polski do niepodległości przygotowali uczniowie klasy 5A pod kierunkiem mgr Moniki Boczarskiej. Uczniowie nawiązali również do współczesności, podkreślając jak ważna jest pamięć o historii własnego narodu oraz stosunek dzieci i młodzieży do ojczystego kraju i wypełniania obowiązków wobec Ojczyzny. Podczas przedstawienia Zespół wokalny-instrumentalny Szkoły Podstawowej w Jaworniku wykonał ulubioną pieśń Wojska Polskiego z okresu dwudziestolecia międzywojennego „Pierwsza Brygada”. Podsumowaniem uroczystości był

występ wokalny rozśpiewanej klasy trzeciej przygotowanej pod kierunkiem wychowawcy mgr Edyty Starzec-Sobieszkody. Piękne interpretacje pieśni patriotycznych zachwyciły społeczność szkolną!

Uczniowie naszej Szkoły uczestniczyli także w obchodach Narodowego Święta Niepodległości podczas oficjalnych uroczystości organizowanych przez Urząd Miasta i Gminy Myślenice, jak również 11 listopada w uroczystej Mszy Świętej w Kościele Podwyższenia Krzyża Świętego Jaworniku odprawionej w intencji Ojczyzny. ■

Narodowy program rozwoju czytelnictwa

NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA

Szkoła Podstawowa im. ks. Jana Twardowskiego w Jaworniku została beneficjentem Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa. W 2021 roku otrzymując wsparcie finansowe na zakup wyposażenia oraz książek do biblioteki szkolnej w kwocie 15 000 zł (12 000 zł z dotacji + 3000 zł Urząd Miasta i Gminy Myślenice) oraz otrzymując wsparcie finansowe na zakup książek do oddziału przedszkolnego w kwocie 1875zł (1500 zł z dotacji + 375 zł Urząd Miasta i Gminy Myślenice).

„Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” jest uchwalonym przez Radę Ministrów programem wieloletnim, na lata 2021–2025, w celu poprawy stanu czytelnictwa w Polsce poprzez wzmacnianie roli bibliotek

publicznych, szkolnych i pedagogicznych jako lokalnych ośrodków życia społecznego, stanowiących centrum dostępu do kultury i wiedzy.

Program jest realizowany przez Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, przy zaangażowaniu Biblioteki Narodowej, Instytutu Książki i Narodowego Centrum Kultury, oraz we współpracy z Ministerstwem Edukacji i Nauki jako Operatorem Priorytetu 3.

Nasza Szkoła prowadzi działania w ramach Priorytetu 3 „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0. na lata 2021–2025” – Zakup nowości wydawniczych do placówek wychowania przedszkolnego, bibliotek szkolnych i pedagogicznych. ■

GRUPA APOSTOLSKA

Kolejny miesiąc wspaniałej formacji

An. Bartłomiej Dąbrowski

Jak ten czas szybko mija. Dopiero co zaczynaliśmy ten rok, a już żegnamy listopad. Czas więc na podsumowanie.

Spotkania rozpoczęliśmy od integracji naszej grupy poprzez śpiewanie, ciekawe wspólne gry, w których towarzyszył nam nasz wspaniały ksiądz Proboszcz.

„Patriotyzm” to temat, którym zajęliśmy się później w dyskusji. Podzieliliśmy się na dwie grupy, które miały zmierzyć się w debacie. Jedna broniła stwierdzenia: „Patriotyzm w dzisiejszym czasie jest rzeczą wyjątkową i bardzo docenianą przez ludzi”, natomiast druga szukała argumentów przeciwnych. Wspólna wymiana zdań pozwoliła nam zrozumieć czym dla każdego z nas jest patriotyzm.

Czas adwentu zainspirował nas do przeprowadzenia teleturnieju, o jakże chwytliwym tytule „Jeżeli kocha, to poczeka!”. Tak więc, rozszerzyliśmy naszą wiedzę i miło spędziliśmy czas. ■

Adwent

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

Słowo „adwent” oznacza przyście.
Lubimy adwent, bo przygotowuje nas do Świąt Bożego Narodzenia. W kościołach odprawiane są roraty – Msze Święte ku czci Maryi Panny. Na ołtarzu widnieje biała świeca z niebieską wstążką, symbolizująca Najświętszą Maryję. Dzieci przychodzą o świcie do kościoła, z lampionami, które oświetlają im drogę.

*Na wieńcu Adwentu światełka mrugają,
Dla przyścia Jezusa drogę oświetlają.
Maryja z Józefem do Betlejem śpieszy,
By dziecię urodzić i ludzi pocieszyć.
Maluskie to dziecię w stajence się zrodzi,
A Królem jest świata, choć w złocie nie brodzi.
I w naszej parafii na cud ten czekamy,
W roratach codziennych do Matki wołamy.*

Dziadek Mirek

ŚWIĄTECZNE ZAGADKI

1. Nie słycać jej w Wielkanoc,
ni w czasie wakacyjnym.
Zaspiewasz ją przy szopce
i stole wigilijnym.

2. Choć rośnie zwykle w skromnej zieleni,
dziś tysiącem ozdób radośnie się mieni.
Świąteczka ją zdobią i długie łańcuchy,
a pod nią jest szopka i małe pastuchy.

3. Dzielimy się nim w Wigilię,
gdy pierwsza gwiazdka zaświeci,
łamią się nim dziadkowie,
rodzice oraz dzieci.

4. Kto czerwony worek dźwiga
i na saniach w nocy śmiga?
Co to jest za dziwny święty
co rozdaje nam prezenty?

5. Słowa i słóweczka
z uśmiechem powiedziane,
szczerze, wzruszające,
do bliskich skierowane.
Wypowiadasz je z sercem,
gdy dzielisz się opłatkiem.
Wzruszenia tżę czasami
wycierając ukradkiem.

6. W niej Dzieciątko
w świętą noc tuliła Maryja.
Wraz z maleństwem,
tam na sianku, nadzieja się zrodziła.

7. Co to za dzień jedyny w roku,
który jednoczy ludzi wokół.
Gdy pierwsza gwiazdka błysnie
żał i gniew zaraz pryśnie.

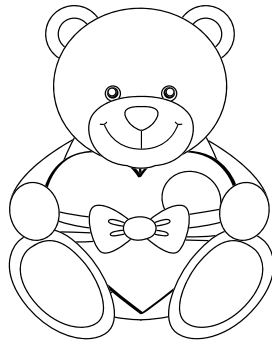
8. Długim sznurem choinkę oplatają
i ją pięknie oświetlają.

Dzień Pluszowego Misia

Katarzyna Firek

*W pokoiku przy grzejniku,
leży misiu na stoliku.
Wciąż mu myśli krążyć w głowie,
kto przytuli dziś go sobie.
Miś do Ciebie puszcza oczka,
chce noszony być na rączkach.
Przytul misia, spraw mu radość.
Miś odwzajemni się zabawą”.*

25 listopada br. przedszkolaki z grup: Biedronki, Misie, Piraci oraz Sówki uczestniczyły w obchodach Światowego Dnia Pluszowego Misia. Każda grupa świętowała ten dzień w swojej sali przedszkolnej. Dzieci prezentowały różne rodzaje pięknych misiów oraz poznały historię powstania pluszaków. Zajęcia wzbogaciły ilustracje przedstawiające postaci „Misiów” ze znanych bajek oraz wspólnie recytowane wiersze o misiach. Przedszkolaki bawiły się przy piosenkach: „Dwa malutkie misie” i „Jadą, jadą misie”.

Ten dzień w przedszkolu był pełen uśmiechu, radości oraz wspólnej zabawy. Dodatkową atrakcją dla dzieci były odwiedziny dużego pluszowego misia, które odbyły się dwa dni wcześniej tj. 23 listopada. To już druga taka akcja „Miś odwiedza Przedszkolaki”, organizowana

przez wspaniałą ekipę – Kreatywni Animatorzy oraz przy wsparciu Miasta i Gminy Myślenice. Mamy nadzieję, że to wielkie misiowe spotkanie zostanie w naszych wspomnieniach na długi czas. Już dziś dzieciaki z niecierpliwością oczekują na kolejne Święto Pluszowego Misia. ■

Przeżyjmy to raz jeszcze

Edyta Ajchler

W naszym Przedszkolu odbyła się spóźniona, ale bardzo uroczysta akademie z okazji Narodowego Święta Niepodległości. Dzień 11 listopada to jedna z najważniejszych dat w historii naszej Ojczyzny. Już u takich małych dzieci, należy rozbudzać zainteresowanie historią Ojczyzny i kształtować poczucie dumy z przynależności do Narodu Polskiego.

Spotkanie rozpoczęło się uroczystym odśpiewaniem hymnu Polski – „Mazurka Dąbrowskiego”. Podczas występu 6-letnie „Sówki” i „Piraci” śpiewały pieśni i piosenki patriotyczne, przedstawiły inscenizację pt. „Nasza Polska”, recytowały wiersze o ojczyźnie. Na zakończenie starszaki pięknie zatańczyły układ z wykorzystaniem biało-czerwonych chustek. Wszystkie dzieci tego ważnego

dnia wyglądały odświętnie, z powagą i skupieniem biorąc udział w uroczystości. Wzniosłość wydarzenia podkreślały uroczyste białe czerwone stroje dzieci. Piękna kolorystyka ubioru dzieci sprawiła, że w tym dniu towarzyszyła nam niesamowita atmosfera. Włosy dziewczynek ozdobiły spinki z kokardkami, a chłopcy założyli muszki w ojczystych barwach. Recytatorskie i wokalne umiejętności przedszkolaków nagrodzone zostały gromkimi brawami.

Po zakończonych występach dzieci z poszczególnych grup zostały uwiecznione na zdjęciach. Pani dyrektor Bogumiła Łętocha oraz grono pedagogiczne pragnie podziękować pani Anecie Cegielskiej za uszycie kokardek i muszek dla wszystkich dzieci. ■

PRZYCHODZI PACJENT DO APTEKI.

Dlaczego po mleku boli brzuch?

Agnieszka Rozum

Podstawowym źródłem pożywienia każdego z nas w pierwszych dniach życia jest mleko. Zawiera ono cukier – laktozę, który jest rozkładany przez enzym – laktazę. U niektórych ludzi pod koniec wieku dziecięcego enzym ten przestaje być wytwarzany. Skutkiem czego niestrawiona laktoza ulega fermentacji przez bakterie jelitowe. Pojawiają się dolegliwości ze strony układu pokarmowego – biegunki, wzdęcia, które nazywamy nietolerancją laktozy. Osoby które cierpią na tą przypadłość mogą wspomóc się dostępnymi w aptece preparatami zawierającymi enzym laktazę oraz kupować produkty o obniżonej zawartości laktozy. ■

Intencje mszalne

13.12.2021, poniedziałek

6.45 + Andrzej Jania – od siostry Józefy Hanula
17.00 ++ Maria Wilk, jej rodzice, bracia

14.12.2021, wtorek

6.45 ++ Irena Motyka 20. r. śm.
17.00 + Małgorzata Jochan

15.12.2021, środa

6.45 ++ Paweł Polewka 41. r. śm., Aniela i Wiktoria żony, Stefan, Helena i Teresa Suder
17.00 1) + Andrzej Polewka – od rodziny Bielak z Harkabuza
2) + Ryszard Zachara – od Marii Sordyl z Roczyn
3) + Piotr Węgrzyn – od rodziny Wojnarskich, Pietrzyków, Janczyków
4) + Salomea Podoba – od rodziny Jania
5) + Danuta Podoba – od rodziny Kalisz
6) + Genowefa Podoba – od córki z rodziną
7) + Jan Wiśnicz - od sąsiadów Polewków
8) + Włodzimierz Skóra – od rodziny Leśniewskich i Korzeniowskich
9) + Krzysztof Dąbrowa

16.12.2021, czwartek

6.45 + Grzegorz Cudak – od rodziny Mitan z Polanki
17.00 1) o rozwój kultu świętego Michała Archanioła
2) + Andrzej Jania – od sąsiadów Rączka

17.12.2021, piątek

6.45 1) + Andrzej Jania – od chrześniaka Wojciecha z rodziną
2) dziękczynno-błagalna dla rodziny Rączków
17.00 + Tadeusz Cygan – od Pawła Leśniak

18.12.2021, sobota

6.45 w intencji rodzin i małżeństw

17.00 ++ Kazimierz Skalba r. śm., Stanisław Liszkiewicz

19.12.2021, niedziela

7.00 ++ Stanisław Podoba, Maria i Franciszek rodzice, Agnieszka Klimek, Jan mąż, Stanisław syn
9.00 1) rezerwacja
2) + Eugeniusz Chrapek, jego rodzice
11.00 ++ Marian Matoga r. śm., Emilia i Teodor Szlachetka,, Kazimiera i Władysław Matoga
15.30 ++ Józef Suruło, jego rodzice, Jan Kurowski, żona Maria

20.12.2021, poniedziałek

6.45 ++ Stanisław i Wiktoria Kruczek, Marian i Władysław synowie, Ryszard Leśniewski dziękczynno-błagalna w 18. r. urodzin Dawida

21.12.2021, wtorek

6.45 1) + Andrzej Polewka – od syna Mieczysława z rodziną
17.00 1) + Renata Braś – od koleżanek z Liceum
2) ++ Rozalia i Jan Polewka r. śm., Władysława Leśniak

22.12.2021, środa

6.45 ++ Julian Nowak, Maria córka, Józef Kurowski, Stanisław i Anna Piątek, Stanisław i Stefania Piątek
17.00 1) + Emilia Szafranec – od rodziny
2) + Kazimiera Hudaszek – od rodziny Podobów
3) + Mateusz Kościelniak – od rodziny Kurowskich
4) + Danuta Podoba – od koleżanek z kuchni córki Barbary z pracy
5) + Jan Tomal – od Heleny i Mieczysława Sporysz
6) + Genowefa Podoba – od wnuczki Eweliny z mężem
7) + Kazimiera Braś – od koleżanek Zofii i Ireny z dziećmi
8) + Kazimierz Dymek – od Pauliny z rodziną

9) + Małgorzata Łapa – od brata Szczepana z rodziny

23.12.2021, czwartek

6.45 + Andrzej Jania – od sąsiadów
17.00 1) dziękczynno-błagalna w 65. r. urodzin Adama
2) ++ Helena i Józef Szczotkowscy, Maria i Kazimierz Kurowscy, zmarli z rodziny

24.12.2021, piątek

6.45 1) ++ Józef Tomal, Wiktoria żona, Józef syn, Józef Kopta, Aniela żona, Alojzy Surmiak, Wanda żona
2) rezerwacja
24.00 1) za parafian
2) + Adam Włoch

25.12.2021, sobota

9.00 1) ++ Kazimierz Hudaszek, Bogusław syn, Zofia i Hubert Smolorz
2) ++ Roman Szlachetka r. śm., Maria żona, Stanisław syn
11.00 ++ Stanisław Liszkiewicz, Józefa żona, Stanisław i Andrzej synowie, Marian Kalisz, Aniela i Andrzej Kalisz, Maria Koperek
15.30 + Alojzy Rączka – od syna z rodziną

26.12.2021, niedziela

7.00 ++ Władysław Łapa, Agnieszka i Antoni Łapa, Jan Szlachetka
9.00 1) rezerwacja
2) dziękczynno-błagalna w 45. r. ślubu Heleny i Władysława z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla całej rodziny
11.00 + Zofia Wilkołek 1. r. śm.
15.30 dziękczynno-błagalna w 9. r. urodzin Magdaleny z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla niej i całej rodziny

27.12.2021, poniedziałek

7.00 ++ Adam Śmieł w 13. r. śm., jego synowie
17.00 ++ Julian i Joanna Podoba

28.12.2021, wtorek

- 7.00 + Andrzej Polewka – od syna Andrzeja z rodziną
 17.00 + Tadeusz Wilk – od rodziny Szlachetka z Głogoczowa

29.12.2021, środa

- 7.00 za parafian
 17.00 1) ++ Stanisław Kurowski, Waleria żona, Maria i Władysław Galas, ich rodzice, zmarli z rodziny, zmarli sąsiedzi
 2) + Grzegorz Cudak – od Anety i Tadeusza Kocańda
 3) + Salomea Podoba – od Marty i Marcina Banyś
 4) + Danuta Podoba – od koleżanek i kolegów córki Barbary
 5) + Genowefa Podoba – od rodziny Szlachetka
 6) + Jan Wiśnicz – od sąsiadów Góralików z rodziną
 7) + Kazimierz Dymek – od Moniki Ranoosz
 8) + Józefa Kołodziej w 1. r. śm.

30.12.2021, czwartek

- 7.00 ++ Andrzej Oliwa, Maria żona, Roman Rusek, Władysława żona, Józef i Ryszard synowie, Wojciech Szlachetka, Maria i Helena żony, Kazimierz Siuta, Helena Szlachetka, Kazimierz Żelazny
 17.00 + Andrzej Polewka – od OSP Myślenice – Śródmieście

31.12.2021, piątek

- 7.00 rezerwacja
 16.00 dziękczynna za kończący się rok kalendarzowy

1.01.2022, sobota

- 7.00 dziękczynno-błagalna za łaski otrzymane w minionym roku z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla członkiń Róży św. Łucji i ich rodzin
 9.00 rezerwacja
 11.00 w intencji Ojczyzny
 15.30 dziękczynno-błagalna za łaski otrzymane w minionym roku z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla członków Róży św. Józefa i ich rodzin

2.01.2022, niedziela

- 7.00 + Andrzej Polewka – od rodziny Polewów i Braś
 9.00 rezerwacja
 11.00 w intencji rodzin i małżeństw naszej parafii
 15.30 + Kazimierz Rusznica – od syna Roberta z rodziną i syna Jarosława

3.01.2022, poniedziałek

- 7.00 + Jan Leśniak – od żony
 17.00 + Ryszard Zachara – od żony Jadwigi z dziećmi

4.01.2022, wtorek

- 7.00 + Emilia Szafraniec – od córki Krystyny
 17.00 + Andrzej Jania – od rodziny Woźniaków z Zawady

5.01.2022, środa

- 7.00 za parafian
 17.00 1) ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyścicu cierpiące
 2) + Kazimiera Hudaszek – od kolegów syna z sekcji Gołębi Pocztowych z Jawornika

- 3) + Mateusz Kościelniak – od brata Łukasza z żoną
 4) + Genowefa Podoba - -od rodziny Firków
 5) dziękczynno-błagalna 18. r. urodzin Honoraty

6.01.2022, czwartek

- 7.00 ++ Barbara Pustelnik, Józef mąż, Stanisław Kurowski, Jerzy Słominski, Anna Chrapek
 9.00 + Jan Wilkołek r. śm., Zofia żona
 11.00 + Ewa Dyk
 15.30 + Stanisław Liszkiewicz

7.01.2022, piątek

- 7.00 ++ zmarli wypominani w wypominkach rocznych
 17.00 + Piotr Węgrzyn – od brata Mirosława z rodziną

8.01.2022, sobota

- 7.00 dziękczynno-błagalna 60. r. urodzin Jolanty
 17.00 dziękczynno-błagalna w intencji mieszkańców Tarnówki i Syberii – od przygotowujących ołtarz na Boże Ciało

9.01.2022, niedziela

- 7.00 dziękczynno-błagalna w 50. r. ślubu z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla całej rodziny.
 9.00 rezerwacja
 11.00 rezerwacja
 15.30 dziękczynno-błagalna w 6 r. ślubu z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla całej rodziny.

Niedzielne czytania mszalne

19 grudnia, 4. Niedziela Adwentu

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę (Łk 1, 39nn).

26 grudnia, Święto Świętej Rodziny

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał On lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go (Łk 2, 41nn).

2 stycznia, 2. niedziela po Narodzeniu Pańskim

A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką

Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy (J 1, 14).

9 stycznia, Święto Chrztu Pańskiego

Gdy lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest on Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: „Ja was chrzczę wodą; lecz idźcie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemienia u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem” (Łk 3, 15 nn).

Kalendarium liturgiczne

13 grudnia, poniedziałek

Wspomnienie św. Łucji, dziewicy

14 grudnia, wtorek

Wspomnienie św. Jana od Krzyża, dra Kościola

21 grudnia, wtorek

Wspomnienie św. Piotra Kanizjusza, prezbitera

25 grudnia, sobota

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

27 grudnia, poniedziałek

Wspomnienie św. Jana, Apostoła i Ewangelisty

28 grudnia, wtorek

Święto świętych młodzianków, męczenników

31 grudnia, piątek

Wspomnienie św. Sylwestra I, papieża

1 stycznia, sobota

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki

3 stycznia, poniedziałek

Wspomnienie Najświętszego Imienia Jezus

6 stycznia, czwartek

Uroczystość Objawienia Pańskiego

7 stycznia, piątek

Wspomnienie św. Rajmunda z Penafort, prezbitera

Pogrzeby

- + Włodzimierz Kmieciak lat 66.
 + Adam Ślusarczyk lat 65.
 + Helena Szlachetka lat 95.

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Waław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac; Dawid Grzeszkowicz

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa, **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

NA OKŁADCE: B. Murillo, Niepokalane Poczęcie, XVII w.

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANYCH TEKSTÓW.

Narodowe Święto Niepodległości

Akademia 11 Listopada

Nasze przedszkolaki

